

आचमनीयं, स्त्री, (आचम्यतेऽनेन । आङ् + चम् + अनीयत् ।) मुखप्रक्षालनार्थजन्यं । तदानविधि-

यथा, कालिकापुराणे ६७ अध्यायः ॥

“दद्यादाचमनीयन्तु सुगन्धिसलिलैः सुभैः ।

कर्पूरवासितैर्व्यापि कृष्णागुरुसुधूपितैः ॥

यथा तथा सुगन्धैर्वा प्रसन्नैः फेनवर्जितैः ।

तत्तज्जलेन पात्रेण शृङ्गनाथ प्रदापयेत् ॥

उदकं दीयते यत् प्रसन्नं फेनवर्जितं ।

आचमनाय देवेभ्यस्तादचमनमुच्यते ॥

केवलं तौयपात्रेण तदा दद्यान्मभिञ्चितं ।

वासितन्तु सुगन्धैः कर्तव्यं यदि लभ्यते ॥

आयुर्लभं यशोवर्द्धं प्रदायाचमनीयकं ।

लभते साधको नित्यं कामाक्षैव यथेष्टितान्” ॥

आचरणं, स्त्री, (आङ् + चर् + ल्युट्) आचारः ।

व्यवहारः ॥ (“अधीति बोधाचरणप्रचारणैः” ।

इति नैषधे ।)

आचरितं, चि, (आङ् + चर् + क्तः) कृताचरणं ।

(“जलं वामकरे कृत्वा या सन्ध्या चरिता द्विजैः” ।

इति काशीखण्डे ।) व्यवहृतं ॥ (यदुक्तं ।

“दारपुत्रपशून् हत्वा कृत्वा दारोपवेशनं ।

यत्रार्थं दायतेऽर्थं स्वं तदाचरितमुच्यते” ॥

एतत्तु परिभाषिकं ।)

आचान्तः, चि, (आङ् + चम् + क्तः) कृताचमनः ।

यथा । बौधायनः ।

“स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्त भुक्ता रथोपसर्पणे ।

आचान्तः पुनराचामेत् वसो विप्रगिधाय च” ॥

इत्याहिकतत्त्वं ।

आचामः, ण, (आङ् + चम् + घञ्) आचमनं ।

इति शब्दरत्नावली । भक्तमण्डः । इत्यमरः ॥

(भक्त्यर्थं । प्रानं । यथा, काव्यप्रकाशे ।

“अक्षीर्य एव निपुणाश्चन्द्रिकाचामकर्मणि ॥

आचारः, ण, (आङ् + चर् + घञ्) व्यवहारः ।

तत्पर्यायः । चरित्रं २ चरितं ३ चारित्रं ४ चरणं

५ दत्तं ६ प्रीतिः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥ खानाच-

मनादिः । इति मानवे २ अध्याये ६६ श्लोक-

टीकायां जुलुक्भट्टः । व्यवहारः ॥ स तु विचारः ।

यथा बृहस्पतिः ।

“आचारेणावयानोऽपि पुनर्लेखयते यदि ।

सोऽभिधेयो जितः पूर्वं प्राङ्म्यास्तु स उच्यते” ॥

इति व्यवहारात्तत्त्वं । चरित्रं । एतद्विवरणं सदा-

चारशब्दे द्रष्टव्यं ॥ (रघुः । २ । १० । “आचार-

लाजैरिव पौरकन्या” ॥)

आचारवर्जितः, चि, (आचारेण वर्जितः ।) आ-

चारवर्जितः । इति जटाधरः ॥ (अव्यवस्थितः ।

नियमरहितः ।)

आचारी, स्त्री, (आङ् + चार + ङीष्) हिलमो-

चिका लता । इति राजनिर्घण्टः ॥ हेलञ्चा इति

स्थिता । आचारविशिष्टे चि । (हिलमोचिका-

शब्देऽस्या गुणदयो ज्ञातव्याः ॥)

आचार्यः, ण, (आङ् + चर् + ण्यत्) वेदाध्या-

पकः । वैदिकमन्त्रव्याख्याकर्त्ता । तत्पर्यायः ।

मन्त्रव्याख्याज्ञः २ । इत्यमरः ॥ द्रोणाचार्यः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तल्लक्षणं यथा, —

“उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्यापयेत् द्विजः ।

सकल्यं सरहस्यञ्च तमाचार्यं प्रचक्षते” ॥

इति मानवे २ । १४० ॥

(ततोऽनन्तरमाचार्यं परीक्षेत । तदुपधा, —

“पर्यवेदातश्चतुर्षु परितृष्टकर्म्मणो दत्तं दक्षिणं शुचिं

जितहस्तमुपकरणवन्तं सर्वेन्द्रियोपपन्नं प्रकृतिञ्च

प्रतिपत्तिञ्चमनुपपन्नं विद्यमनसूयकमकोपनं क्ले-

श्लान्तं शिष्यवत्सलमध्यापकं ज्ञानदानसमर्थमि-

त्वेवंगुणो ह्याचार्यः सुस्तेजमात्तवो मेघ इव

शस्यगुणैः सुश्लिष्यमाशु वैद्यगुणैः सम्पादयति ।

तमुपलब्धवारिराधयिषुष्यपचरेदभिवचं देववचं

राजवचं पितृवचं भर्तृवचं प्रभक्तस्तत्तत्प्रसादात्

कृत्स्नं शास्त्रमधिगम्य शास्त्रस्य दृढतायामभि-

धानसौख्यवस्थार्यस्य विज्ञाने वचनशक्तौ च भूयः

प्रयतेत सम्यक्” ॥ इति चरकः ॥)

आचार्या, स्त्री, (आचार्य + टाप्) मन्त्रव्याख्या-

कर्त्ता । इत्यमरसिंहः ॥ (वेदादिशास्त्राध्यापन-

कर्त्ता ।)

आचार्याणी, स्त्री, (आङ् + चर् + ण्यत् + ङीप् +

आनुक्) आचार्यपत्नी । इत्यमरः ॥ (यथा

महावीरचरिते ॥

“अम्बकं देवमाचार्यमाचार्याणीञ्च पार्ष्णी” ॥)

आचितं, स्त्री, (आङ् + चि + क्तः) दशभारपरि-

माणं । इत्यमरः । २५ मोन इति भाषा ॥

आचितः, ण, (आङ् + चि + क्तः) शाकटो भारः ।

इत्यमरः । एक गाडिर वोजा इति भाषा ॥ द्यु-

तमणः । इति मेदिनी ॥

आचितः, चि, (आङ् + चि + क्तः) संगृहीतः । क्लृप्तः ।

इति मेदिनी ॥ (एकत्र सन्निवेशितः, आकीर्णः,

व्याप्तः, ग्रथितः, गुम्फितः । यथा भारविः ।

“कचाचितौ विखगिवागजौ गजौ” ॥ यथारघुवंशे ।

“अर्द्धाचिता सत्वरमुत्थितायाः

पदे पदे दुर्निमिते गलन्ती” ॥)

आच्छकः, ण, उदाविशेषः । आच इति भाषा ।

तत्पर्यायः । रज्जुनट्टः २ पक्षीकः ३ पक्षिकः ४

आच्छिकः ५ । इति रत्नमाला ॥

आच्छन्नं, चि, (आङ् + कृद् + क्तः) आच्छादितं ।

आहृतं । यथा । “निघाच्छन्नेऽङ्गि दुर्दिनं” ।

इत्यमरः ॥

(“पञ्चपांशुजलाच्छन्नं सुख्यं दस्युविद्रुतं” ।

इति हितोपदेशः ॥)

आच्छादः, ण, (आङ् + कृद् + घञ्) वस्त्रं । इति

हेमचन्द्रः ॥

आच्छादगं, स्त्री, (आङ् + कृद् + ल्युट्) वस्त्रं ।

इत्यमरः ॥ संपिधानं । अपरुतिमानं । इति

मेदिनी ॥ (यथा मनुः । ३ । ५६ ॥

“तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाशनैः” ॥)

आच्छादितं, चि, (आङ् + कृद् + क्तिप् + क्तः) कृता-

च्छादनं । आहृतं । ढाका इति भाषा ।

आच्छुरितं, स्त्री, (आङ् + कुर + क्तः) सशब्दहास्यं ।

नखवाद्यं । इति धरणिः ॥ आहृतं । (यथा

कथासरित्सागरे ।

“न सेहे कश्चकेनापि क्षिप्रमाच्छुरितं वपुः” ॥)

आच्छुरितकं, स्त्री, (आङ् + कुर + भावे क्तः । ततः

स्वार्थे कन्) सोप्रासहासः । इत्यमरः ॥ हास्यं ।

नखाघातविशेषः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥

आच्छोदनं, स्त्री, (आङ् + क्षिद् + ल्युट्) ततः पृथो-

दरादित्वात् इव ओत् ।) मृगया । इत्यमरः ॥

आक्, इ, आयाभे । (आदि-पर-सक-सेट्) इति

कविकल्पद्रुमः ॥ इत्यादौ हित्वाभावः प्रकृति-

भ्रमनिर्वासायः । इ आच्छाते । आयाभो दीर्घो-

करणं । आच्छक्ति कटं श्लिषी । इति दुर्गादासः ॥

आजं, स्त्री, (अज् + अण्) अजसम्बन्धी कृगस्य घृत-

मांसादिः) घृतं । इति जटाधरः ॥ (यथा वैद्यके ।

“गव्यमाजं तथा चौष्ट्रमाविकं माहिषश्च यत् ।

अतो धातुविहङ्गार्थमाजं मांसं प्रशस्यते” ॥)

(तथाच रामायणे । २ । ६१ । ६७ ।

“आजैश्चापि च वाराहैर्निष्ठागवरसङ्घैः” ।

घृतार्थं—गद्यादिघृतेभ्यो यदुक्तं तत्सर्वं घृत-

शब्दे ज्ञातव्यं किन्वाजशब्दव्युत्पत्त्या दुग्धादिकं

यदुपलभ्यते तदन्यत्र प्रदर्श्यते ॥

“आजं दधि भवेच्चोषां क्षयवातविनाशनं ।

दुर्गामन्त्रासकासेषु हितमभिप्रदीपनं ॥

विपाके मधुरं द्रव्यं रक्तपित्तप्रसादनं ।

शूलं काश्यापहं प्रोक्तं वातपित्तनिवर्हणं” ॥

इति हारीतसुश्रुतौ ॥

“नातिघ्नीतं गुरुस्निग्धं मांसमाजमदोषजं ।

शरीरधातुसामान्यादनभिष्यन्दि वृंहणं” ॥

इति चरको वाभट्टश्च ॥

“गव्यतुल्यगुणन्वाजं विशेषाच्छोषिणां हितं ।

दीपनं लघु संग्राहि श्वासकोसास्त्रपित्तनुत् ।

अजानामल्पकायत्वात् कटुतिक्तनिषेवनात् ॥

नात्यम्बुपानाद्यायामात् सर्वव्याधिहरं पयः” ।

“दध्याजं कफपित्तघ्नं लघुदातुक्षयापहं ।

दुर्गामन्त्रासकासेषु हितमभेः प्रदीपनं ॥

विपाके मधुरं द्रव्यं रक्तपित्तप्रसादनं” ॥

“आजं घृतं दीपनीयं चक्षुष्यं बलवर्द्धनं ।

कासे श्वासे क्षये चापि पथ्यं पाके च तल्लघु” ॥

इति च सुश्रुतः ॥)

आजकं, स्त्री, (अज् + वृज्) अजसमूहः । कागलेर

पाल इति भाषा । इत्यमरः ॥

आजकारः, ण, (आज + क्त + अण्) शिवदृष्टः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

आजगवं, स्त्री, (अजगव + प्रजाद्यण्) शिवधनुः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

आजन्मसुरभिपत्रः, ण, (आ जन्मसः सुरभीणि

पत्राणि यस्य सः) भयवकहन्तः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

आजनेयः, ण, स्त्री, (अज् + घञ् + आज् + आनेयः)

कुलीनाम्ब । अष्टघोटकः । इत्यमरः ॥ “शक्तिभि-

र्भिर्बृहदयाः खलन्तोऽपि पदे पदे । आजानन्ति

यतः अजामाजानेयास्ततः स्मृताः” ॥ इत्यश्वतथः ॥

आजि, स्त्री, (अज् + इन्) । यज् । समानभूम्भिः ।